

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/2076.**

Benyújtás dátuma: **2022-11-18 10:48**

Parlex azonosító: **1KJ3EIGC0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Szabó Sándor (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Bezáró kórházak, megszűnő elfekvők, széthulló szociális rendszer?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Orbán-kormány az elmúlt 12 évben folyamatosan csökkentette a szociális kiadásokat, akkor is, amikor nem volt válság. Aztán jött a COVID, az infláció, a rezsiemelés és még ekkor sem fordítottak többet a szociális biztonság megteremtésére. Se a gazdasági fellendülés időszakában, se a COVID idején, se most a rekordinfláció időszakában nem emelte a Kormány a családi ellátások összegét. Nem változott a családi pótlék, a gyes, a gyet, az anyasági támogatás összege. A minimálbér év eleji emelését már régen felemésztették az elszabaduló árak, és a rezsiáremelkedés. A nyugdíjak az évközi emelések ellenére sem érik el a 20%-os éves infláció szintjét, miközben rekordmértékű 40% feletti az élelmiszerek áremelkedése. Most pedig sorra nyújtják be a kormány azokat a törvényjavaslatokat, amelyekkel tovább csökkentik az állami szerepvállalást. Látjuk, hogy posták, kormányablakok, múzeumok, uszodák, könyvtárak zárnak be. De most már azt is tudjuk, az egészségügy átalakítása miatt kórházak, esetleg szakrendelők zárnak majd be, elfekvőket szüntetnek meg, ahol pedig marad valami ápolási osztály, oda elvárják a családtól, hogy legyen egy „segítő személy” a beteg mellett. Mindez sajnos összhangban van a szociális törvény módosításával, azzal, hogy az állam még hátrébb vonul a szociális biztonság garantálásából, hogy törvénybe iktatják: segítséget legkevesbé az államtól várjon. Az elfekvők szociális rendszerbe való átemelése szakmailag akár társadalmi/szakmai vitára is érdemes lehetne. De tudjuk, hogy mindez nem a szakmaiságról szól. Egy brutálisan kivéreztetett szociális ellátórendszerbe terelik az amúgy is kiszolgáltatott embereket. Se elég szakember, se megfelelő körülmények nincsenek arra, hogy a szociális rendszer még több ember ápolását biztosítsa. Az, hogy meglévő elfekvő osztályokat átnevezik szakápolási központoknak és a szociális intézményekhez sorolják, lényegében csak a kiadások újabb lefaragását jelenti. De a kisebb osztályokat akár teljesen be is zárhatják, a betegek pedig ki tudja hova kerülnek majd. Mindezeknek a vesztesei a betegek és családtagjaik lesznek,

ennek pedig így tragédiák sora lehet a vége. Ráadásul, feltehetően az érintettek is többet fognak fizetni az ápolásért, mint eddig. A törvénymódosítás értelmében akár haza is küldhetik most azt, akiről úgy gondolják, hogy nem igényel további gyógyintézeti ellátást. Mindennek nagyon súlyos következményei lesznek, tömegek szorulhatnak ki az ellátásból, és nem lesz elég pénzük az ápolásuk finanszírozására.

Mindezek miatt kérdőzem:

- **Mi lesz a betegekkel?**
- **Lesz-e elegendő ápoló az ellátásukra?**
- **Akik a jövőben ápolás szorulnak, azokat hova és mennyiért fogják felvenni?**
- **Mennyi pénzt spórol az átalakítással a költségvetés és egyáltalán: mi a fenének fizetünk akkor tb-t?**